Cap de Setmana de caçadors de bolets

Ens varem trobar el divendres dia tres d'octubre al vespre, qui més qui menys amb dificultats, dons l'àrea estava camuflada en la foscor. La sort la vàren tenir els que arribant més tard, ens vèien a la resta d'autos que ja hi erem, amb els llums encesos, tal que un poblet (ohh!!!)

Dissabte al matí sobre les deu vem agafar les bicicletes per el camí que voreja la Ribera Salada, entre el riu i el bosc. Donat que es tracta d'una ruta molt fàcil, aviat vàrem arribar fins on el riu forma una platgeta de fàcil acces. Allà els qui vàren voler continuar amb la excursió en bicicleta van seguir fins al Pônt del Clop. Els qui ens vàrem quedar vem gaudir de l'entorn, i dels tràfecs de la canalla fent un pont per travessar el riu. Com a curiositat mencionar que on van caure les bicis vàrem trobar algún rovelló, concretament dos que fèien bona pinta, però n'estic motl orgullosa dons haig d'entrabancar-m'hi per veure'ls

Els qui van continuar cap al Pont del Clop demostrant la seva excel.lent forma física, van deixar les bicicletes al pont mateix i es varen dirigir a peu a fer la excursió cap a "aigues juntes", on dues setmanes abans vàrem trobar molts rovellons... (i quan dic vàrem trobar molts rovellons, vol dir que molts i vol dir que jo també, però corcats i fets mal bé degut a tanta humitat i a les pluges del mes anterior). Donat que hi ha verdaders caçadors de bolets a l'Aca, en varen trobar algún de bó, el que si hi havia eren molts camagrocs.. Despres aquest grup es va reunir amb els qui ens haviem quedat al Molí i vem dinar tots junts.

En tornar a l'àrea, feia moltíssima calor i després de refer-nos una mica ens vàrem relaxar, qui tocant música, qui treballant, qui fent la migdiada, i una bona part amb una partida de cartes i celebrant les bones jugades amb cava...

Sobre les sis de la tarda ens varen trucar de "Casa Angrill" que ja tenien el taller de galetes a punt, així dons vàrem empendre la ruta cap amunt. En arribar a la casa, vem fer un "Tetris" amb les autos de manera que hi van cabre totes a l'aparcament davant de la casa. Ens havien reservat i aplanat un camp a prop, pero no va caler i en atenció a la previssio meteorologica, vàrem preferir estar a prop de la porta del restaurant.

Els mes joves es van posar mans a la obra cap al taller de galetes, i mentre el cel s'anava posant cada vegada més fosc, uns quants van mirar el barça i unes quantes varem seguir amb la partida de cartes. Sobre gustos....

A l'hora de sopar ens van preparar una hamburguesa de pagès, sobre unes llesques on hi vàrem afegir amanida, formatge, tomàquet i tastets de melmelades salades. Molt bo.

Després de la sobretaula, i quan alguns vàrem voler quedar-nos a fer un gin-tònic sota un porxo on hi havien preparedes espelmentes...va fer una patacada de llamps i trons impresionants, que ens van fer correr a les autos. Imagino que els Aca's que van marxar cap a casa aquella nit debien estar distrets per baixar aquella carretera amb l'espectacle del cel caient-los al damunt...

Diumenge al matí sense matinar gens, dons estava tot ben moll, poc a poc vàrem anar sortin tots i per esperar a que el sol sequés una mica el terre, abans de tornar al Pont del Clop, vàrem visitar un refugi d'emboscats que hi ha allà mateix. Pel camí van trobar algún rovello...

A l'aparcament del Pont del Clop hi havia un bassal que semblava una piscina per la pluja de la nit anterior, de manera que ens vem distribuir com vem poguer i vem tornar a pujar cap als gorgs pels qui no els havien vist. Si el dia abans va ser difícil trobar rovellons, aquest matí no hi havia ni rastre de tanta aigua com va caure; el que si va ser bonic de veure va ser el paisatge del riu crescut passat entre les roques a tota velocitat. Els qui havien estat el dia anterior hi van trobar una bona diferència. Comentar que alguns van omplir un parell de cistells ben plens de camagrocs que feien molt de goig.

Al tornar cap a les autos, com que no podíem dinar allà vem decidir fer cap al mateix lloc on vàrem dormir divendres a la nit. En arribar a l'area recreativa feia un sol espectacular, era xocant parlar amb els de casa que ens informàven que plovia quasi a tot arreu. (S'ha de dir que ens vem ocupar de reservar aquest temps amb Sant Pere...)

Vem aprofitar per prendre l'aperitiu, el dinar i el café a les taules de pic-nic que allà hi ha instalades, i després de gaudir amb aquesta fantàstica colla, abraçades, petons i cap a casa fins a la propera.